

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความคิดต่อชีวิต ร่างกายนั้น มีคุณธรรมทางกฎหมาย คือ ความปลอดภัยต่อร่างกาย เป็นคุณธรรมทางกฎหมายที่เป็นส่วนบุคคล¹ และเป็นคุณธรรมที่บุคคลผู้เป็นเจ้าของสามารถให้ความยินยอมที่จะสละความคุ้มครองดังกล่าวได้ ซึ่งความยินยอมในทางกฎหมายอาญาในความคิดต่อชีวิต ร่างกาย นั้นอยู่ในโครงสร้างความรับผิดทางอาญา ข้อที่ 2 (ความผิดกฎหมาย) อันเป็นเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจกระทำได้ แต่ไม่ได้มีการบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย โดยที่การกระทำที่ผู้เสียหายอาจให้ความยินยอมได้ จะต้องเป็นการกระทำที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่หากการกระทำนั้นขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีแล้ว ผู้กระทำก็ย่อมไม่สามารถอ้างความยินยอมเพื่อยกเว้นความผิดได้

การสักกลดลายบนผิวหนัง หรือการสักยันต์เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของไทยที่มีมาช้านาน ในอดีตการสักในประเทศไทยนั้นเป็นการสักเพื่อความขลัง อยู่ยงคงกระพัน แต่ปัจจุบันลายสักหรือสักยันต์ตามความเชื่ออย่างโบราณได้รับความนิยมลดลงเมื่อเทียบกับอดีต แต่การสักร่างกายเพื่อความสวยงามจากวัฒนธรรมต่างชาติ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เป็นการตกแต่งเสริมความงามให้ร่างกายนั้น กำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของคำว่า สัก คือการเอาของแหลมแทงลงด้วยวิธีการหรือเพื่อประโยชน์ต่างๆ กัน เช่น สักปลาไหล สักหาของในน้ำ สักรอยช้ำเพื่อรีดเอาเลือดที่คั่งออก ใช้เหล็กแหลมจุ่มน้ำหมึกหรือน้ำมันแทงที่ผิวหนังให้เป็นอักขระเครื่องหมาย หรือลวดลาย ถ้าใช้หมึก เรียกว่า สักหมึก แต่ถ้าใช้น้ำมัน เรียกว่า สักน้ำมัน ในสมัยก่อนการทำเครื่องหมายโดยใช้เหล็กแหลมจุ่มหมึกแทงที่ผิวหนังเพื่อแสดงเป็นหลักฐาน เช่น สักข้อมือ แสดงว่าได้ขึ้นทะเบียนเป็นชายฉกรรจ์หรือเป็นเลกมีสังกัดกรมกองแล้ว สักหน้า แสดงว่าเป็นผู้ที่ต้องโทษปาราชิก เป็นต้น

¹ จาก *กฎหมายอาญาภาคความคิด* (พิมพ์ครั้งที่ 10) (น. 117), โดย คณิต ฒ นคร, 2553, กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

ในปัจจุบันเด็กหรือเยาวชนมีค่านิยมในการสักตามร่างกายเพิ่มมากขึ้นอาจจะมีพฤติกรรมเลียนแบบผู้ที่มีชื่อเสียง หรือถูกชักจูงใจจากเพื่อนฝูง หรืออาจต้องการความขลัง ประกอบกับการสักในปัจจุบันเป็นสิ่งที่กระทำได้ง่าย จะเห็นได้ว่ามีร้านสักร่างกายอยู่ในหลายสถานที่ ไม่ว่าจะเป็นตามตลาดนัด ศูนย์การค้า รวมถึงสำนักสักร่างกายต่างๆ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม ในความสวยงามจากการสักนั้นอาจมีอันตรายที่แอบแฝงซ่อนเร้นอยู่ เนื่องจากสีที่ใช้สักอาจทำให้เกิดปฏิกิริยาต่อผิวหนังทำให้เกิดการแพ้แล้วเกิดเป็นผื่นหรือตุ่มแดง บางรายเกิดอาการคันในตำแหน่งของรอยสักนั้นๆ ถ้าไม่ได้รับการรักษาหรือปล่อยทิ้งไว้จะทำให้ผื่นดังกล่าวอักเสบมากขึ้นได้ นอกจากนี้สีแดงที่ใช้ในการสักอาจก่อให้เกิดการแพ้เมื่อโดนแสงแดดมากๆ หรือบ่อยครั้งได้ โดยเฉพาะในคนที่ มีโรคผิวหนังอยู่เดิมอยู่แล้ว เช่น คนที่เป็นโรคสะเก็ดเงินอาจพบว่ามีผื่นของโรคสะเก็ดเงินขึ้นภายหลังการสัก นอกจากการเกิดอาการแพ้ต่อสีที่ใช้ในการสักแล้ว อันตรายที่น่ากลัวของการสักอีกประการหนึ่ง คือ อาจทำให้ผู้ถูกสักมีโอกาสติดเชื้อโรคจากการสักผิวหนัง โดยอาจเกิดจากการใช้เข็มที่ไม่สะอาดพอ หรือเข็มที่ผ่านการทำให้ปลอดเชื้อที่ไม่ได้มาตรฐานเพียงพอ เชื้อโรคที่มีโอกาสติดต่อก็ได้จากการสักได้แก่ เชื้อไวรัสตับอักเสบบี ซึ่งรวมถึงโรคร้ายแรงเช่น โรคเอดส์ ซึ่งโรคเอดส์ หมายถึง โรคที่เกิดจากภูมิคุ้มกันโรคของร่างกายบกพร่อง หรือลดต่ำลงทำให้เกิดโรคต่างๆ ที่เป็นอันตรายถึงชีวิตได้ง่ายกว่าปกติ อีกทั้งโรคเอดส์สามารถติดต่อผ่านเชื้อไวรัสโรคเอดส์ ซึ่งจะปะปนออกมาพร้อมกับของเหลวบางอย่างที่ออกมาจากร่างกายผู้ป่วย ที่มีการพิสูจน์แล้วคือ เลือด และน้ำอสุจิ ดังนั้นการติดต่อของโรคเอดส์จึงอาจเกิดขึ้นได้จากการร่วมเพศ และการร่วมเลือด เช่น การใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน การฝังเข็ม และการสักผิวหนัง² อีกทั้งยังเกิดผลเสียในระยะยาวต่อผู้ป่วย³ และสังคมอีกด้วย³

การสักร่างกายให้กับบุคคลอื่นนั้น เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างความคิดอาญามาตรา 295 แล้ว พบว่า การกระทำการสักร่างกายให้ผู้อื่นนั้น มีองค์ประกอบภายนอก คือ มีการกระทำ และครบองค์ประกอบภายใน คือ มีเจตนาที่จะกระทำต่อผู้อื่นแล้ว ดังนั้นจึงครบโครงสร้างความคิดข้อที่ 1 แล้ว และเมื่อพิจารณาโครงสร้างความคิดอาญาข้อที่ 2 เรื่องความผิดกฎหมายแล้ว หากเป็นการสักร่างกายด้วยความยินยอมให้กับบุคคลทั่วไปที่บรรลุนิติภาวะ มีประสบการณ์ในชีวิตมากพอแล้ว ความยินยอมดังกล่าวไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน การสักดังกล่าว

² จาก “พฤติกรรมทางเพศของผู้ติดยาเสพติด โดยใช้เข็มฉีดยา,” ทุนวิจัยสนับสนุนโดยองค์การอนามัยโลก โครงการวิจัยพฤติกรรมสุขภาพเพื่อพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ แผนงานส่งเสริมการวิจัยพฤติกรรมสุขภาพ (รายงานผลการวิจัย) (น. 4, 8), โดย รองศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์, นัทธี จิตสว่าง, สิงหาคม 2554.

³ จาก *ปลูกแพ้นสัก! หมอเตือนติดโรค*. สืบค้น 25 ธันวาคม 2557, จาก http://www.dmh.go.th/sty_lib/depression/view.asp?id=503 โดย นพ.บัณฑิต ศรีไพศาล สถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชนครินทร์

ยอม ไม่เป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกาย เพราะปรากฏความยินยอมของผู้เสียหาย จึงถือว่าไม่มี ความผิดกฎหมายนั่นเอง แต่อย่างไรก็ตาม หากการสักร่างกายนั้นได้กระทำต่อบุคคลที่บกพร่อง ทางด้านการให้ความยินยอม เช่น เป็นผู้เยาว์ซึ่งไม่มีประสบการณ์มากพอ การตัดสินใจยังขาด ความรอบคอบ หรืออาจเป็นผู้ที่มีเมามาเพราะฤทธิ์ของแอลกอฮอล์หรือยาเสพติด หรืออาจเป็นผู้มี จิตบกพร่อง ดังนี้ ความยินยอมของบุคคลดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นการให้ความ ยินยอมต่อการกระทำที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ใช่ที่ ผู้กระทำผิดจะอ้างเป็นเหตุยกเว้นความผิดได้

ในเรื่องของความยินยอม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษา เพราะทำให้ผู้ที่ได้รับ การสักเกิดการบาดเจ็บอันเป็นความผิดตามมาตรา 295 และอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ โดยเฉพาะหากผู้ที่ให้ความยินยอมในการสักร่างกายเป็นผู้เยาว์ มีปัญหาว่าการสักร่างกายนั้นเป็น การกระทำที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือไม่ และความยินยอมของผู้เยาว์นั้นจะเป็นความยินยอมที่ ทำให้ผู้กระทำมีอำนาจกระทำหรือไม่

ในส่วนของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ผู้เยาว์จะต้องได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง มีข้อจำกัดเข้มงวดภายใต้กฎหมายของรัฐฟลอริดาคนที่ห้ามผู้ใดสักให้แก่ผู้เยาว์อายุต่ำกว่า 16 ปี เว้นแต่จะสักเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์หรือทันตกรรมภายใต้บทบัญญัติกฎหมาย และผู้ใด จะสักให้แก่ผู้เยาว์ที่อายุ 16-18 ไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากพ่อแม่ หรือผู้ปกครองเป็นลาย ลักษณ์อักษร⁴ ในประเทศฝรั่งเศส อายุขั้นต่ำที่กฎหมายคือ 16 ปี ส่วนในประเทศอังกฤษห้ามสัก ร่างกายให้แก่ผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากบิดามารดา หรือผู้ปกครอง ของผู้เยาว์ ประเทศออสเตรเลียภายใต้กฎหมายส่วนที่ 4 ตามพระราชบัญญัติ ปี 1953 ผู้เยาว์ที่มีอายุ 18 ปี ก่อนที่จะได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง ย่อมไม่สามารถทำการสักได้ จะต้องแสดงบัตรติด รูปที่ถูกต้อง (ซึ่งทางร้านอาจขอถ่ายสำเนาไว้เพื่อเป็นหลักฐาน) และให้แจ้งชื่อ ที่อยู่ พร้อมลงนาม ในสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรกับทางร้าน ผู้สักรอยสักที่มีสิทธิที่จะปฏิเสธที่จะสักหากมีเหตุสงสัย ว่าบุคคลที่รับการสักอาจจะมีอายุต่ำกว่า 18 ปี และประเทศฟิลิปปินส์ หากผู้เยาว์จะทำการสัก ร่างกาย (อายุไม่เกิน 18 ปี) จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง⁶

อีกการกระทำหนึ่งที่มีปัญหาในความยินยอมของผู้เยาว์ คือ กรณีการขลิบอวัยวะเพศ ของผู้เยาว์ หรือที่เรียกว่าการทำสูหนัด เป็นกระบวนการผ่าตัดในทางการแพทย์ซึ่งเป็นที่รู้จักกันมา

⁴ คูในภาคผนวก

⁵ <http://www.preston.gov.uk/businesses/health-and-safety/skin-piercing/consent-body-art/>

⁶ AN ACT PUNISHING THE ACT OF UNDERAGE TATTOOING AND BODY PIERCING 1125 SECTION 2-3.

ยาวนานเพราะเป็นที่ปฏิบัติอย่างกว้างขวางในฐานะที่เป็นพิธีกรรมทางศาสนาอิสลามและศาสนาฮิวแต่โบราณ โดยมีหลักฐานเก่าแก่ที่สุดของการขลิบอวัยวะเพศชายสามารถย้อนหลังไปถึงสมัยอียิปต์เมื่อ 2,300 ปี ก่อนคริสตกาล สมัยหลังสงครามโลกครั้งที่สอง การขลิบอวัยวะเพศเด็กหนุ่มก็เป็นที่นิยมไปทั่วโลก⁷

การเข้าสูหัตเป็นพิธีกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของชาวมุสลิม มีความเชื่อว่าชาวมุสลิมที่แท้จริงต้องเข้าสูหัต ถ้าไม่ทำถือว่าเป็นมุสลิมที่ไม่สมบูรณ์ การเข้าสูหัตนั้น อาจทำเพียงคนเดียวหรือบางครั้งอาจจะนำเด็กชายซึ่งเป็นญาติกัน มาทำการขลิบพร้อมกันหลายคน เพื่อให้เกิดความอุ่นใจแก่ผู้ที่จะต้องถูกทำการขลิบ

จากที่ได้กล่าวว่าการขลิบมีการปฏิบัติกันทั่วโลก ซึ่งมีใช้แต่เฉพาะในประเทศอิสลามเท่านั้น แต่ยังปฏิบัติกันในส่วนอื่นๆ ของโลกอีกด้วย เช่น ในสหรัฐอเมริกา ทารกเพศชายกว่าหนึ่งล้านคนก็ได้รับการขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศในแต่ละปี การขลิบอวัยวะเพศชายเป็นกฎของการรักษาความสะอาดข้อหนึ่งในอิสลาม วิธีการขลิบในสมัยก่อนเรียกว่า Abraham's method ทำโดยใช้ไม้หนีบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศให้ยึดออกพอประมาณ จากนั้นใช้ของมีคมที่หาได้ตามแต่ในยุคสมัยนั้น ตัดผ่านผิวหนังหุ้มเฉพาะส่วนที่ยึดพันจากปลายขององคชาติอย่างรวดเร็ว และปล่อยให้เลือดหยุดเอง⁸ และช่วงอายุที่ทำการขลิบนั้นไม่ได้มีการบัญญัติที่เฉพาะเจาะจง แต่มีหลักฐานว่าสามารถทำได้หลายช่วงอายุ เช่น ขลิบเมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว (มีการเคลื่อนของอสุจิ หรือฝันเปียก) หรือทำการขลิบเมื่อมีอายุได้ 7 วัน หรือการขลิบเมื่อเข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม⁹

ปัจจุบันการขลิบ (Circumcision) โดยบุคลากรทางการแพทย์ได้รับความนิยมนำขึ้นเนื่องจากมีความสะอาด ปลอดภัย ภาวะแทรกซ้อนน้อย และมีการดูแลหลังผ่าตัดจากเครือข่ายทางการแพทย์เช่น สถานีอนามัยและโรงพยาบาล ทำให้ได้รับการดูแลทันทีเมื่อเกิดปัญหาแทรกซ้อนต่างๆ เช่น แผลติดเชื้อหรือมีเลือดออก เป็นต้น

การขลิบอวัยวะเพศนั้นมีข้อดี คือ ช่วยลดการติดเชื้อทางเดินปัสสาวะในเด็กเล็กได้ ลดการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การขลิบลดการเกิดโรค HIV และ HPV ในผู้ชาย และลดมะเร็งปากมดลูกในหญิงที่เป็นคู่่นอนได้ อีกทั้งการขลิบมีความสัมพันธ์ช่วยลดการเกิดมะเร็งองคชาติได้อีกด้วย

⁷ สืบค้น 28 มิถุนายน 2558, จาก <http://www.bloggang.com/viewblog.php?id=thaicirc20&group=1>

⁸ สืบค้น 28 มิถุนายน 2558, จาก <http://islamhouse.muslimthai.com/main/index.php?page=sub&category=7&id=18360>

⁹ สืบค้น 28 มิถุนายน 2558, จาก http://www.prostate-rama.com/reading_detail.php?cid=76

ในการขลิบอวัยวะเพศของผู้เยาว์ที่เจริญเติบโตพอสมควรแล้ว (มิใช่กรณีการขลิบเด็กทารก) นั้น เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างความรับผิดชอบทางอาญามาตรา 295 แล้วพบว่าการขลิบอวัยวะเพศโดยแพทย์นั้น ครอบงำประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายใน ตามโครงสร้างความผิดอาญาข้อที่ 1 แล้ว การกระทำของแพทย์จึงครอบงำประกอบความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามมาตรา 295 แล้ว แต่การกระทำของแพทย์นั้น ได้รับความยินยอมจากผู้เสียหาย คือ ผู้เยาว์ที่เจริญเติบโตพอสมควรแล้ว ซึ่งการกระทำการขลิบอวัยวะเพศ เป็นการกระทำที่มหาชนให้การยอมรับ โดยเป็นไปตามหลักศาสนา และอีกเหตุผลหนึ่งคือเป็นไปเพื่อความสะอาด ลดอัตราการเกิดโรค ความยินยอมของผู้เยาว์ดังกล่าว จึงเป็นความยินยอมที่ให้การกระทำที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ทำให้แพทย์มีอำนาจกระทำได้

ในส่วนกฎหมายอาญาของไทยไม่มีการบัญญัติในเรื่องความยินยอมในทางอาญาอย่างชัดเจนว่าความยินยอมเป็นเหตุให้ผู้กระทำมีอำนาจกระทำได้ โดยมีหลักอยู่ประการหนึ่งที่ยอมรับกันโดยทั่วไปรวมทั้งในกฎหมายอาญาคือหลักที่ว่าความยินยอมไม่ก่อให้เกิดการละเมิด¹⁰ แต่เด็กหรือเยาวชนบางคนไม่สามารถให้ความยินยอมได้เพราะบางคนไม่สามารถหยั่งรู้ถึงการกระทำนั้นและรู้ถึงคุณค่าของการกระทำนั้นว่าดีหรือไม่ซึ่งมักจะเป็นความยินยอมที่มีน้ำหนักน้อยและไม่ค่อยจะมีเหตุผลและถือว่าเป็นความยินยอมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย¹¹ เพราะความยินยอมที่ผู้กระทำจะอ้างเป็นเหตุยกเว้นความผิดได้นั้น จะต้องเป็นความยินยอมต่อการกระทำที่ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน จำเป็นต้องมีการพิจารณาหลักกฎหมายและอธิบายหลักกฎหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

ในขณะที่ต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น มลรัฐต่างๆ ประเทศอังกฤษ ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศฟิลิปปินส์ รวมทั้งประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มีมาตรการในการควบคุมรวมทั้งกฎเกณฑ์บทลงโทษการสักร่างกายบนผิวหนังอย่างชัดเจนรวมทั้งเกี่ยวข้องกับการให้ยินยอมจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแลในการให้ผู้กระทำการสักร่างกาย โดยมีหลักเกณฑ์อายุของผู้เยาว์ไว้อย่างชัดเจน

ดังนั้นผู้เขียนมีความต้องการศึกษาในเรื่องความยินยอมในกฎหมายอาญา ศึกษากรณีการสักร่างกายและการขลิบอวัยวะเพศ โดยเปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายของไทยกับ

¹⁰ จาก *กฎหมายอาญาภาคทั่วไป* (พิมพ์ครั้งที่ 4) (น. 261), โดย คณิต ฅ นคร ก, 2554, กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

¹¹ จาก *ความยินยอมในกฎหมายอาญา* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท) (น. 41-42), โดย กมลชัย รัตนสกววงศ์, 2523, กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ต่างประเทศ เพราะการสักร่างกายและการขลิบอวัยวะเพศนั้นเป็นการทำร้ายร่างกายตามมาตรา 295 เพื่อที่จะอธิบายหลักกฎหมายที่ชัดเจนขึ้นเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับหลักการให้ความยินยอมในกฎหมายอาญา ตลอดจนโครงสร้างความคิดทางอาญา
2. เพื่อศึกษาขอบเขตปัญหาการให้ความยินยอมของผู้เยาว์ในกรณีการสักร่างกายและการขลิบอวัยวะเพศ กับขอบเขตความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 295
3. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหา ตลอดจนผลกระทบของการให้ความยินยอมของผู้เยาว์ในกรณีการสักร่างกายและการขลิบอวัยวะเพศ กับขอบเขตความผิดฐานทำร้ายร่างกายของประเทศไทย และต่างประเทศ
4. เพื่อศึกษาหาแนวทางในการพิจารณาความยินยอมของผู้เยาว์ที่ชัดเจน และผลทางกฎหมาย

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

ประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทยไม่ได้บัญญัติขอบเขตการให้ความยินยอมของผู้เสียหาย อีกทั้งไม่ได้บัญญัติความยินยอมของผู้เยาว์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื้อตัวร่างกายของผู้เยาว์ เนื่องจากการสักร่างกายให้กับเด็กหรือผู้เยาว์จนทำให้เกิดความเสียหาย ซึ่งเป็นการใช้กำลังทำร้ายร่างกายตามมาตรา 295 จึงจำเป็นต้องมีการศึกษากรณีของการสักร่างกาย ซึ่งสามารถทำได้ในสถานที่ต่างๆ เช่นตามตลาดนัด ทำให้ผู้เยาว์มีโอกาสติดเชื้อโรค หรือติดเชื้อแบคทีเรีย เชื้อไวรัส เช่น เชื้อไวรัสตับอักเสบบี โรคเอดส์ เป็นต้น อีกทั้งกรณีการขลิบอวัยวะเพศผู้เยาว์นั้น ยังคงต้องมีการศึกษาเพื่อความชัดเจนในการให้ความยินยอมของผู้เยาว์ต่อไป

จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศ พบว่าในต่างประเทศมีการวางหลักเกณฑ์เรื่องความยินยอมของผู้เสียหายในการที่จะให้ความยินยอมได้ในกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเปรียบเทียบหลักกฎหมายของประเทศไทย โดยสามารถอธิบายหลักกฎหมายได้ชัดเจนขึ้น อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้เสียหายที่ได้ให้ความยินยอมในการกระทำความผิดอาญา

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ทำการศึกษาถึง ต้องการศึกษารายละเอียดในเรื่องหลักความยินยอมในกฎหมายอาญาของผู้เยาว์ โดยมิได้ศึกษาถึงกรณีของเด็กทารก เปรียบเทียบมาตรการทางกฎหมายของไทยและต่างประเทศ อันพึงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายที่ใช้บังคับในปัจจุบัน อาทิเช่น

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 59, 295, 297 และบทบัญญัติของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศได้แก่ประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ และประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนศึกษาถึงคำวินิจฉัยและคำพิพากษาของศาลที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวกับความยินยอมในทางอาญา และกรณีสักร่างกายของเด็กหรือผู้เยาว์กับระบบกลไกในการแก้ไขปัญหา เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน และก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

1.5 วิธีดำเนินการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จะทำการศึกษาค้นคว้าและวิจัยแบบการวิจัยเชิงเอกสาร (document research) โดยค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ บทความ ข่าวสาร และตัวบทกฎหมายของไทย และของต่างประเทศ รวมทั้งสื่อประเภทอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวคิด, ทฤษฎี และหลักกฎหมายเกี่ยวกับการให้ความยินยอม ตลอดจนโครงสร้างความรับผิดชอบทางอาญา
2. ทำให้ทราบถึงขอบเขตปัญหาการให้ความยินยอมของผู้เยาว์ในกรณีการสักร่างกายและการขลิบอวัยวะเพศ กับขอบเขตความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 295
3. ทำให้ทราบถึงผลของการเปรียบเทียบปัญหา ตลอดจนผลกระทบของการให้ความยินยอมของผู้เยาว์ในกรณีสักร่างกายกับการขลิบอวัยวะเพศ กับขอบเขตความรับผิดชอบทางอาญาของประเทศไทย และต่างประเทศ
4. ทำให้ทราบถึงหลักการในการพิจารณาหลักกฎหมายที่เกี่ยวกับความยินยอมในทางกฎหมายอาญาที่ชัดเจน อันเป็นการคุ้มครองผู้เสียหายที่ได้ให้ความยินยอมในทางอาญา